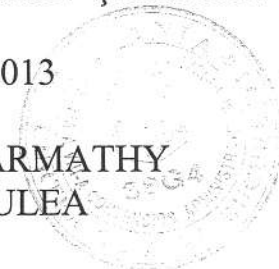

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 955

Ședința publică de la data de 08.03.2013

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE - GHEZA ATTILA FARMATHY
GREFIER - MARIANA HULEA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **LAZĂR ZAHARIA**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr.24/2008) ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul CNSAS reprezentat de consilier juridic [redacted] cu delegație de reprezentare depusă la dosar, lipsind pârâtul Lazăr Zaharia.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care a învederat că pârâtul Lazăr Zaharia a depus la data de 18.02.2013 cerere de judecare a cauzei în lipsă, deoarece fiind imobilizat la pat nu se poate deplasa până la București.

Nefiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul acțiunii.

Reprezentantul reclamantului CNSAS solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, să se constate pentru pârât existența calității de lucrător al Securității, observând îndeplinirea celor două condiții impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008. Pârâtul a fost ofițer al fostei securități și în această calitate a întreprins o serie de măsuri operativ-informative asupra unor persoane care doreau să emigreze, aceasta fiind o acțiune neagreată de sistemul comunist. Consideră deci că s-a încălcat dreptul la viață privată și la libera circulație, punând concluzii de admitere a acțiunii.

Curtea declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

C U R T E A,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.9636/2/2012 Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat constatarea calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Lazăr Zaharia.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul arată că prin cererea nr. P 5561/10/09.06.2011 adresată C.N.S.A.S. de doamna [redacted], se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petenta a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

În dosarul 1137156 solicitat în temeiul legii de către doamna [redacted], pârâtul figurează la filele 238-240,242,243,252, 255-257.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2437/22.10.2012, precum și al înscrisurilor pe care le atașăm acțiunii noastre, domnul Lazăr Zaharia, având gradul de locotenent colonel în cadrul U.S. Bacău, Serviciul 1, a participat activ la supravegherea informativă prioritară a unui fost condamnat politic. Ca urmare, pentru a determina ce comentarii face cu privire la trecutul său politic, dacă întreține relații cu unii foști membrii F.D.C., precum și dacă în cursul călătoriilor în străinătate a fost contactat de elemente din emigrație, pârâtul propune dirijarea sursei MATEESCU RĂZVAN. De asemenea, în cadrul aceleiași acțiuni informative pârâtul a propus punerea în filaj a persoanei urmărite, interceptarea corespondenței acestuia pentru a identifica caracterul comunicărilor, date despre familie. Această măsură a funcționat între 01.06.1982-30.12.1982, 10.01.1984-30.12.1985, respectiv 29.01.1986-30.12.1986, precizând reclamantul că urmărirea informativă a acestei persoane pentru simplul fapt că figura în evidențe ca fost condamnat politic, s-a întins peste șaisprezece ani. Din perspectiva Securității, urmărirea persoanelor care făcuseră parte din mișcarea legionară, precum și a descendenților acestora, nu era motivată de caracterul extremist al acestei grupări, ci de faptul că aceste persoane erau potențiali oponenți ai regimului comunist. Din același motiv și fără nicio diferență față de foștii legionari, erau urmăriți și membrii partidelor istorice democratice, precum și descendenții acestora. În plus, prin termenul „legionar”, Securitatea desemna și membrii așa numitelor „grupări subversive” (în realitate, anticomuniste), precum și pe cei care, în primii ani ai instaurării puterii comuniste luaseră parte sau sprijiniseră rezistența armată din munți

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora - pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celor urmăriți.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea

dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin încadrarea acestora cu rețeaua informativă, dar și prin deschiderea și citirea corespondenței acestuia, măsură prin care s-a încălcat și dreptul la secretul corespondenței.

În concluzie, reclamantul consideră că activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreunat dreptul la viață privată - art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și dreptul la secretul corespondenței - art. 33 din Constituția României din 1965.

Pârâtul a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Așa cum lesne se poate observa din probele administrate în cauză, calitatea sa de fost lucrător de securitate, mai precis ofițer în fostul Departament al Securității Statului, este notorie, nu a fost contestată de nimeni și este înregistrată legal în evidențele fostei instituții.

În ceea ce privește motivarea acțiunii, pârâtul afirmă că activitatea sa a fost guvernată în acea perioadă de legile Statului Român, ca de altfel a câtorva mii de „lucrători de securitate”, și s-a desfășurat în limitele și cu respectarea acelor legi. Aceste legi acționau și erau respectate, în toate domeniile sociale și de către toți cetățenii. Nerespectarea lor de către pârât ar putea determina instanța să pronunțe o hotărâre de natura celei solicitate de reclamant, dar nu se face nici o dovadă în acest sens.

Faptul că în acea perioadă pârâtul a desfășurat activitățile indicate de reclamant, se circumscrie sarcinilor profesionale, legale la acea dată, sarcini ce nu au depășit cadrul legal. De altfel aceste activități, pe care reclamantă solicită să fie constatate, se desfășoară inclusiv în prezent, în baza unor legi absolute similare celor sub care pârâtul și-a desfășurat activitatea, de lucrători cu același statut, dar sub o altă denumire (nu lucrător de securitate, ci lucrător), atât în țara noastră cât și în celelalte țări absolut democratice, bineînțeles sub alte denumiri și cu principal obiectiv apărarea securității naționale.

Fata de cele arătate mai sus, pârâtul solicită respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În cauză a fost încuviințată și administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța va admite acțiunea reclamantului și în consecință, constată că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității, în înțelesul prevăzut de art. 2 litera a din O.U.G. nr.24/2008.

Pentru a hotărî astfel, instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 2 litera a din O.G. nr.24/2008, lucrător al Securității este orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945-1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau îngreunat drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Probatoriul administrat în cauză atestă că pârâtul a avut gradul de locotenent colonel în cadrul U.S. Bacău, Serviciul 1, astfel că prima condiție impusă de actul normativ citat, în vederea constatării calității de lucrător al Securității, este dovedită în cauza de față.

În ceea ce privește cea de a doua condiție, respectiv desfășurarea de activități prin care au fost suprimate ori îngrădite drepturi și libertăți fundamentale, instanța constată următoarele:

Astfel cum rezultă din dosarul cu nr. I 137156 (cota CNSAS) în calitatea de ofițer al Securității pârâtul a participat activ la urmărirea informativă a numitului Palade Vasile, și în acest scop pârâtul a propus punerea în filaj a persoanei urmărite, interceptarea corespondenței acestuia pentru identifica caracterul comunicărilor, date despre familie. Această măsură a funcționat între 01.06.1982-30.12.1982, 10.01.1984-30.12.1985, respectiv 29.01.1986-30.12.1986.

Rezultă, așadar, din cuprinsul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, reprezentând extrase din dosarul cu nr. I 137156 că pârâtul a întreprins măsuri de natură a îngrădi drepturile prevăzute de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, activitățile desfășurate având consecința încălcării dreptului la viața privată și dreptul la secretul corespondenței - art. 33 din Constituția României din 1965.

Așa cum a arătat reclamantul, din perspectiva dispozițiilor OUG nr.24/2008 este irelevant dacă măsurile întreprinse de lucrătorii de Securitate aveau susținere legală sau regulamentară.

Având în vedere aceste considerente și în temeiul dispozițiilor art.11 din O.U.G. nr.24/2008, instanța va admite acțiunea de față și în consecință, va constata că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității, în înțelesul prevăzut de art. 2 litera a din O.U.G. nr.24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, Str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **LAZĂR ZAHARIA**, domiciliat în Bacău, _____, jud. Bacău.

Constată că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 08.03.2013.

**PREȘEDINTE
GHEZA ATTILA FARMATHY**

**GREFIER
MARIANA HULEA**

